

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(21) Numer zgłoszenia: 271172

(51) IntCl⁵:
A61B 17/58

(22) Data zgłoszenia: 11.03.1988

CZYTELNIA
OGÓLNA

(54) Aparat do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej i sposób mocowania aparatu do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej

(43) Zgłoszenie ogłoszono:
18.09.1989 BUP 19/89

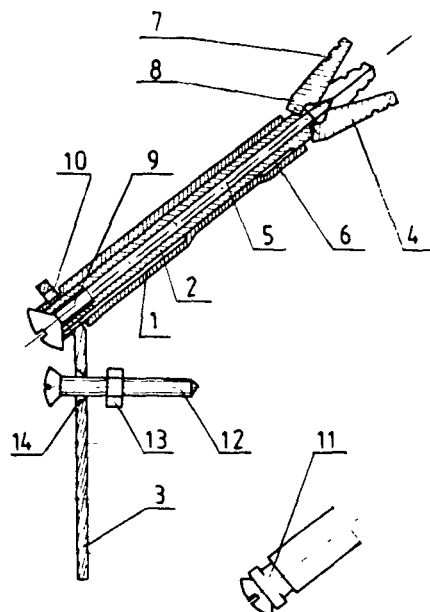
(45) O udzieleniu patentu ogłoszono:
28.02.1992 WUP 02/92

(73) Uprawniony z patentu:
Politechnika Śląska im. W.Pstrowskiego,
Gliwice, PL

(72) Twórcy wynalazku:
Piotr Bartyzel, Chrzanów, PL
Jan Fijałkowski, Andrychów, PL
Stanisław Konzał, Racibórz, PL
Zygmunt Rafalski, Katowice, PL

(57) 1. Aparat do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej, **znamienny tym**, że składa się z korpusu (1) w kształcie tulei, w którym znajduje się prowadnica wewnętrzna (2) z umieszczoną śrubą rozpierającą (5), przy czym na jednym końcu korpusu (1) znajdują się szczęki rozpierające (4) a na drugim końcu osadzona jest płytką (3).

3. Sposób mocowania aparatu do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej, **znamienny tym**, że korpus (1) wraz z prowadnicą wewnętrzną (2) ze szczękami (4) oraz śrubą rozpierającą (5) umieszcza się w kanale szyjki i główki kości udowej a płytkę (3) mocuje się bezpośrednio do trzonu kości udowej lub w pewnej odległości od trzonu za pomocą wkrętów (12) i nakrętek kontrujących (13).

Aparat do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej
i sposób mocowania aparatu do wewnętrznych zespołów
bliższego końca kości udowej

Zastrzeżenia patentowe

1. Aparat do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej, **znamienny tym**, że składa się z korpusu (1) w kształcie tulei, w którym znajduje się prowadnica wewnętrzna (2) z umieszczoną śrubą rozpierającą (5), przy czym na jednym końcu korpusu (1) znajdują się szczęki rozpierające (4) a na drugim końcu osadzona jest płytką (3).

2. Aparat do wewnętrznych zespołów według zastrz. 1, **znamienny tym**, że płytką (3) na krótszym odgiętym końcu wyposażona jest korzystnie w owalno-prostokątny otwór (10) umożliwiający założenia płytki w odpowiednio do otworów (10) ukształtowaną końcówkę (11) korpusu (1).

3. Sposób mocowania aparatu do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej, **znamienny tym**, że korpus (1) wraz z prowadnicą wewnętrzną (2) ze szczękami (4) oraz śrubą rozpierającą (5) umieszcza się w kanale szyjki i główki kości udowej a płytkę (3) mocuje się bezpośrednio do trzonu kości udowej lub w pewnej odległości od trzonu za pomocą wkrętów (12) i nakrętek kontruujących (13).

* * *

Przedmiotem wynalazku jest aparat do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej i sposób jego mocowania mający zastosowanie w ortopedii i traumatologii przy leczeniu uszkodzeń bliższego końca kości udowej.

Uszkodzenia bliższego końca kości udowej występują najczęściej u ludzi w podeszłym wieku i zawsze stwarzają trudności lecznicze, co w konsekwencji może doprowadzić do zgonu.

Z prospektu Form Mo. Y-BMT-020/041085 firmy BIOMET Inc. Warsaw, Indiana 46580 USA/ znane jest zespolenie nazywane śrubą RICHARDS'a, które ma sztywne połączenie trzonowo-szyjkowe.

Nie jest znane zespolenie, które posiadałoby cechy śruby RICHARDS'a, a jednocześnie umożliwiałoby fizjologiczne zachowanie się bliższego końca kości udowej.

Aparat do zewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej według wynalazku składa się z korpusu w kształcie tulei, w którym znajduje się prowadnica wewnętrzna z umieszczoną śrubą rozpierającą, przy czym na jednym końcu korpusu znajdują się szczęki rozpierające a na drugim końcu osadzona jest płytką.

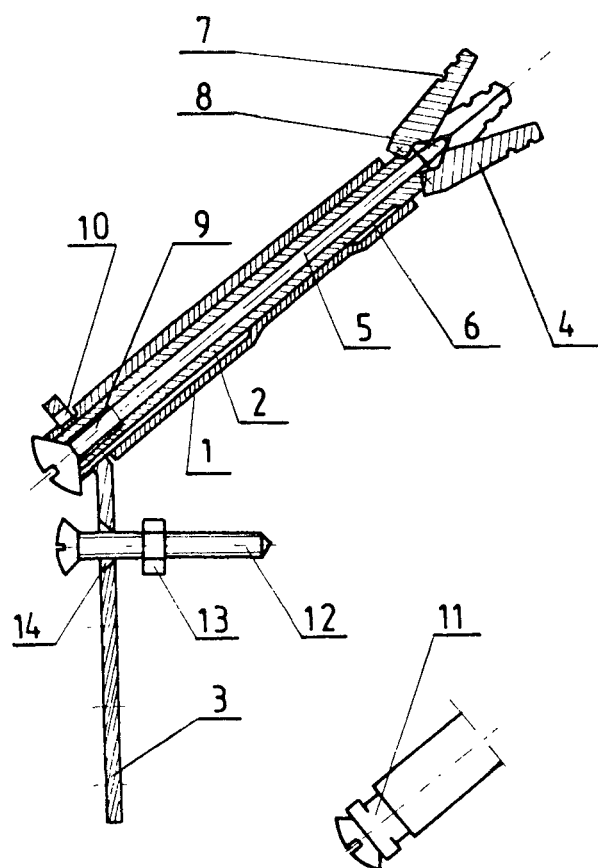
Sposób mocowania aparatu do wewnętrznych zespołów bliższego końca kości udowej według wynalazku polega na tym, że korpus wraz z prowadnicą wewnętrzną ze szczękami rozpierającymi oraz śrubą rozpierającą umieszcza się w kanale szyjki i główki kości udowej a płytkę mocuje się do trzonu kości udowej bezpośrednio tak aby przylegała do niego lub w pewnej odległości korzystnie małej od trzonu na kości udowej za pomocą wkrętów i nakrętek kontruujących.

Przedmiot wynalazku jest pokazany w przykładzie wykonania na rysunku, na którym przedstawia aparat według wynalazku w stanie rozłożonym, a fig. 2 fragment korpusu, na który zakładana jest płytką.

Korpus 1 posiada przelotowy otwór, w który wprowadza się prowadnicę wewnętrzną 2 z podłużnym rowkiem 6 oraz dwoma do czterech szczękami rozpierającymi 4, na których powierzchni zewnętrznej znajdują się rowki 7 zapewniające lepsze zakotwiczenie aparatu w kanale główki. Za pomocą śruby 5 zakończonej stożkową końcówką 8 oraz wyposażoną w gwint 9 powoduje się przy jej wkręcaniu rozwarcie szczęk 4 a tym samym dociąganie do siebie odłamów bliższego końca kości udowej. Płytką 3 posiadająca korzystnie owalno-prostokątny otwór 10

nałożona jest na odpowiednio ukształtowaną końcówkę **11** korpusu **1**. Płytką **3** posiada ponadto na swej długości otwory **14** przez które wprowadza się wkręty kostne **12** mocujące płytkę bezpośrednio do trzonu kości udowej. Do umieszczenia płytki w pewnej odległości od trzonu kości udowej służą nakrętki kontruujące **13**. Prowadnice **2** i korpus **1** nie posiadają możliwości wzajemnego obrotu. Śruba rozpierająca **5** służy do rozwarcia szczęk w główce kości udowej dzięki czemu dociąga odłamy do siebie.

156 056

Zakład Wydawnictw UP RP. Nakład 100 egz.
Cena 3000 zł